

Ord til eftertanke

Jeg så en film for nylig. En grum historie om en Jord, der efter en atomkrig var sat tilbage på laveste kulturtrin, og hvor folk efter flere generationer ikke kunne læse og skrive. Og selv om de kunne, var der ikke noget at læse i. Nogle kunne huske en bog, som gav håb og muligheder og regler for et bedre liv, men man kunne ikke huske titlen og bogen fandtes tilsyneladende ikke mere.

Så optræder en vandringsmand, der har et eksemplar af bogen. Alle vil gerne have fat i den, fordi nogen ser den som et instrument til at bestemme over andre og andre ser den som en mulighed for at blive klogere og derfor få et bedre liv. Kun den enlige vandringsmand ser den som en kilde til forklaring og tro, og han vil gøre alt for at få dens indhold mangfoldiggjort og budskabet i den bragt ud til verden.

Og det kommer han sandelig også til. Eftersom livet er hårdt og brutalt og alle tager, hvad de vil have, hvis de kan - også bogen - så må han også være hård og brutal. Det giver filmen en ganske særlig tyngde, at medens hele handlingen er gennemført rå og til tider ganske ubehagelig, så er det underliggende budskab fantastisk.

En af hovedpersonerne vil have bogen, fordi han mener, at han i den kan finde muligheder for at herske over andre. Han siger et sted: "det giver ingen mening at

være den der bestemmer, når du ikke kan give andre håb om et bedre liv og en bedre tilværelse. Jeg vil gerne give dem det håb, men jeg har ikke ordet. Jeg ved ikke, hvordan man gør, og der er ingen, der kan fortælle mig det. Men jeg mener, at det kan man læse i bogen!"

Han har ganske ret. Det afsløres hurtigt, at bogen er Bibelen, og det lykkes også for den omtalte person til sidst at få fat i det eksemplar, som vandringsmanden har. Men da han skal til at læse i bogen, opdager han, at teksten er med blindskrift - braille - og det er der ingen, der kan læse. Så al hans ondskab og møje har været helt forgæves.

Vandringsmanden når - hårdt såret - frem til en civiliseret enklave på Amerikas vestkyst og dikterer efter hukommelsen Bibelens tekst til bevarelse for kommende slægter. Således bliver Guds ord endnu en gang givet til dem, der ikke kender det eller som har glemt det. Således bliver budskabet fornyet og evigt igen.

Til slut beder han: "Tak Gud, fordi jeg nåede mit mål. Tak, fordi jeg ikke stred den gode strid forgæves. Tak, fordi du ledte og beskærmede mig. Nu overgiver jeg mig trygt til dig og din nåde. Amen"

Tænk, hvis vi kunne sige det samme.

- peter

